

Una competència comunal oblidada

Les majories dels comuns actuals no han fet res per solucionar els problemes que fa anys que tenim relacionats amb l'acompanyament dels nostres difunts, sinó que fins i tot han aconseguit crear-ne de nous

JOAN MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 11/11/2015 23:30

Perdre un ser estimat és un moment molt traumàtic, en el qual els sentiments estan a flor de pell i on tot es fa molt feixuc pels familiars i pels amics. Els cementiris, juntament amb la prestació de serveis funeraris, són una competència que ha de ser assumida pels comuns com queda definit en la llei actual de competències comunals en el seu article 4.10. Malauradament, les majories dels comuns actuals no han fet res per solucionar els problemes que fa anys que tenim relacionats amb l'acompanyament dels nostres difunts, sinó que fins i tot han aconseguit crear-ne de nous.

El trasllat de la sala de vetlles des de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell fins als que eren els antics despatxos d'atenció ciutadana situats a la planta baixa del aparcament vertical comunal a Andorra la Vella, ha provocat moltes queixes i disfuncions. A pesar d'una intervenció per adequar-los, es tracta d'un indret gens adaptat pel recolliment en aquest dolorosos moments. Són locals massa visibles, en un lloc massa transitat, i sense la intimitat ni l'escalfor necessari per acompanyar els sentiments de familiars i amics, tot i la tasca innegable i impagable que fan les empreses funeràries del país per minimitzar les deficiències de la instal·lació. Els que hem hagut d'acompanyar un familiar o un conegut en els moments complexos del dol, hem pogut constatar la necessitat urgent d'una sala de vetlles digna d'aquest nom i que ara mateix no tenim en les parròquies centrals.

D'altra banda, fa uns dies celebràvem el dia dels difunts i els cementiris del país s'emplenaven de visitants per a recordar aquells que ens han deixat. Però hi ha comunitats, com la jueva i la musulmana, que no tenen encara un lloc a Andorra per poder enterrar els seus difunts segons les seves tradicions, costums i creences. A pesar de les promeses que s'han anat fet durant anys, com la que va fer Toni Martí en el seu discurs d'orientació política el 2011, segueix sense haver-hi una solució per aquestes i altres comunitats que tenen necessitats que els cementiris actuals no cobreixen. No és normal que els membres

d'aquestes comunitats, en moments de dol, hagin d'enterrar els seus difunts fora del país i hagin d'allargar l'agonia del comiat d'un ésser estimat. S'ha de resoldre d'una vegada aquesta anomalia que discrimina els ciutadans i les ciutadanes per les seves creences.

Aquestes problemàtiques haurien doncs de ser presents en el debat de les pròximes eleccions comunals, i des de les candidatures de Sentit Comú, tant a Andorra la Vella com a Escaldes-Engordany, parlem clar i agafem el compromís de treballar per aportar-hi solucions. S'han d'habilitar urgentment terrenys com a cementiris per les comunitats que ho necessiten, prop dels cementiris actuals si això és possible. També s'ha de reubicar de manera immediata la sala de vetlles i adequar-la de manera digna, en un emplaçament que no hauria ser gaire lluny de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, on es produeixen la majoria de defuncions. Són qüestions de pur sentit comú que haurien deixar de ser problemes al més ràpidament possible si l'administració comunal assumeix, amb responsabilitat, aquesta competència que hores d'ara sembla oblidada.